

ประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดนครปฐม
เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ
การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ (เพิ่มเติม)

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๓(๓) ประกอบมาตรา ๒๕ วรรคท้าย แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ มติคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบลในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๘ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๕๖ และมติคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดนครปฐมในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๖ เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดนครปฐม เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๔๔ ดังนี้

ข้อ ๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของข้อ ๒๗ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดนครปฐมเรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๔๔

“การดำเนินการทางวินัยตามวรรคหนึ่ง นายกองค้การบริหารส่วนตำบลต้องส่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวน ตามข้อ ๒๓ วรรคสองและข้อ ๒๓ วรรคสี่ ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากราชการ”

ข้อ ๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๒ การสอบสวนและการลงโทษทางวินัย ส่วนที่ ๑/๑ การกันไว้เป็นพยานและการให้ความคุ้มครองพยาน ข้อ ๒๙/๑ ข้อ ๒๙/๒ ข้อ ๒๙/๓ ข้อ ๒๙/๔ ข้อ ๒๙/๕ ข้อ ๒๙/๖ ข้อ ๒๙/๗ ข้อ ๒๙/๘ ข้อ ๒๙/๙ ข้อ ๒๙/๑๐ ข้อ ๒๙/๑๑ ข้อ ๒๙/๑๒ ข้อ ๒๙/๑๓ ข้อ ๒๙/๑๔ และข้อ ๒๙/๑๕ ประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดนครปฐมเรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๔๔

“หมวด ๒

การสอบสวนและการลงโทษทางวินัย

ส่วนที่ ๑/๑

การกันไว้เป็นพยานและการให้ความคุ้มครองพยาน

ข้อ ๒๙/๑ หลักเกณฑ์และวิธีการกันไว้เป็นพยานและการให้ความคุ้มครองพยานให้เป็นไปตามที่กำหนดในหมวดนี้

ข้อ ๒๙/๒ ในหมวดนี้

“พยาน” หมายความว่า พนักงานส่วนตำบลผู้ให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำ

“ตัวการสำคัญ” หมายความว่า พนักงานส่วนตำบลผู้เป็นต้นเหตุแห่งการกระทำผิด

“การกันไว้เป็นพยาน” หมายความว่า พนักงานส่วนตำบลที่ไม่ใช่ตัวการสำคัญแห่งการกระทำผิดในเรื่องนั้น และนายกองค้การบริหารส่วนตำบลมีคำสั่งเป็นหนังสือให้กันไว้เป็นพยาน

“คณะกรรมการสอบสวน” ให้หมายความว่า คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๒๙/๓ พนักงานส่วนตำบลผู้ใดอยู่ในข่ายที่จะถูกกล่าวหาหรือถูกกล่าวหาว่ามีส่วนร่วมในการกระทำผิดวินัยกับข้าราชการอื่น ถ้าผู้นั้นได้ให้ข้อมูลต่อผู้บังคับบัญชาหรือให้ถ้อยคำเกี่ยวกับการกระทำผิดวินัยที่ได้กระทำมาต่อบุคคลหรือคณะบุคคลผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนหรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ และข้อมูลหรือถ้อยคำนั้นเป็นการเป็นเหตุให้มีการดำเนินการทางวินัยแก่ตัวการสำคัญอาจได้รับการกันไว้เป็นพยานและการให้ความคุ้มครองพยานตามหมวดนี้ ไม่ว่าจะมีความประสงค์ตั้งคณะกรรมการสอบสวนในเรื่องดังกล่าวแล้วหรือไม่ก็ตาม

ข้อ ๒๙/๔ พนักงานส่วนตำบลผู้ใดอยู่ในข่ายที่จะถูกกล่าวหาหรือถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยถ้าผู้นั้นไม่ใช่ตัวการสำคัญ และเป็นกรณีที่ไม่อาจแสวงหาข้อมูลหรือพยานหลักฐานอื่นใดเพื่อดำเนินการทางวินัยแก่ตัวการสำคัญในเรื่องนั้นได้ นอกจากข้อมูลหรือพยานหลักฐานจากพนักงานส่วนตำบลผู้นั้น นายกองค้การบริหารส่วนตำบลอาจกันผู้นั้นไว้เป็นพยานได้

การกันพนักงานส่วนตำบลไว้เป็นพยานกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยหลายคน ให้พิจารณาโดยเรียงลำดับความสำคัญ ดังนี้

(๑) กันผู้ไม่ใช่ตัวการสำคัญไว้เป็นพยาน

(๒) กันผู้มีกรณีอันมีมูลที่ควรถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยซึ่งเป็นความผิดวินัยที่มีความร้ายแรงน้อยกว่าไว้เป็นพยาน

(๓) ในกรณีเป็นความผิดวินัยที่มีความร้ายแรงเท่าเทียมกัน ให้กันผู้มีตำแหน่งระดับต่ำกว่าไว้เป็นพยาน

ในกรณีผู้ถูกกล่าวหา รายใดมีตำแหน่งระดับสูงกว่าแต่กระทำผิดวินัยที่มีความร้ายแรงน้อยกว่า ให้เป็นดุลพินิจของนายกองค้การบริหารส่วนตำบลที่จะกันผู้ใดไว้เป็นพยาน

ข้อ ๒๙/๕ การพิจารณากันพนักงานส่วนตำบล ต้องมิได้เกิดจากการล่อลวง ชูเชิญ ให้สัญญา หรือกระทำการอื่นใดโดยมิชอบแก่ผู้ถูกกันไว้เป็นพยาน เพื่อชักจูงให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำในเรื่องที่กล่าวหา

ข้อ ๒๙/๖ ในระหว่างการสอบสวน หากคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่ามีความผิดอันสมควรที่จะกันผู้ถูกกล่าวหาผู้ใดไว้เป็นพยาน ให้ประธานกรรมการสอบสวนรายงานไปยังนายกองค้การบริหารส่วนตำบล เพื่อสั่งกันผู้นั้นไว้เป็นพยานโดยเร็ว ในการนี้คณะกรรมการสอบสวนต้องมีมติโดยระบุเหตุผลแห่งการพิจารณาไว้ด้วยว่าสมควรกันผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้นไว้เป็นพยานเพราะเหตุใด กรณีเช่นนี้ให้ถือว่าการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ถูกกันไว้เป็นพยานเป็นอันยุติ เว้นแต่ผู้ถูกกันไว้เป็นพยานมีพฤติการณ์ตามข้อ ๒๙/๗ ก็ให้ดำเนินการทางวินัยผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้นต่อไป

ข้อ ๒๙/๗ หากผู้ถูกกันไว้เป็นพยานตามข้อ ๒๙/๔ ไม่มาให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนหรือมาแต่ไม่ให้ถ้อยคำหรือให้ถ้อยคำแต่ไม่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการหรือให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จหรือกลับคำให้การ ให้คณะกรรมการสอบสวนรายงานนายกองค้การบริหารส่วนตำบลสั่งให้การกันผู้นั้นไว้เป็นพยานสิ้นสุดลง

ข้อ ๒๙/๘ ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งการกันหรือการสิ้นสุดการกันไว้เป็นพยานให้ผู้นั้นทราบด้วย

ข้อ ๒๙/๙ การให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำตามข้อ ๒๙/๓ ไม่ถือเป็นการเปิดเผยความลับของทางราชการ และไม่เป็นการกระทำการข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน

ข้อ ๒๙/๑๐ ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นและนายกองคํการบริหารส่วนตําบลมีหน้าที่ให้ ความคุ้มครองพยานดังต่อไปนี้

(๑) ไม่เปิดเผยชื่อ หรือข้อมูลใดๆ ที่จะทำให้ทราบว่พยานเป็นผู้ให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำ

(๒) ไม่ใช่อำนาจไม่ว่าในทางใดหรือกระทํการอื่นใดอันเป็นการกลั่นแกล้งหรือไม่เป็นธรรม ซึ่งอาจมีผลทำให้กระทบสิทธิหน้าที่ของพยานในทางเสียหาย

(๓) ให้ความคุ้มครองมิให้พยานถูกกลั่นแกล้งหรือถูกข่มขู่เพราะเหตุในการให้ข้อมูลหรือ ให้ถ้อยคำ

ในกรณีพยานผู้ได้ร้องขอเป็นหนังสือเกี่ยวกับการคุ้มครองพยาน ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น จะพิจารณาดำเนินการอื่นใดที่เห็นว่าจำเป็นเพื่อให้ผู้นั้นได้รับความคุ้มครองแล้วจึงปฏิบัติตามขั้นตอนหรือ กระบวนการตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ในภายหลังก็ได้

ข้อ ๒๙/๑๑ พยานผู้ใดเห็นว่าผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นยังไม่ได้ให้ความคุ้มครองตาม ข้อ ๒๙/๑๐ หรือการให้ความคุ้มครองดังกล่าวยังไม่เพียงพอ พยานอาจยื่นคำร้องเป็นหนังสือต่อนายก องคํการบริหารส่วนตําบลเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ในกรณีนายกองคํการบริหารส่วนตําบลยังไม่ได้ให้ความคุ้มครองหรือการให้ความคุ้มครอง ดังกล่าวยังไม่เพียงพอพยานอาจยื่นคำร้องเป็นหนังสือต่อคณะกรรมการพนักงานส่วนตําบลก็ได้

ข้อ ๒๙/๑๒ เมื่อนายกองคํการบริหารส่วนตําบลหรือคณะกรรมการพนักงานส่วนตําบล แล้วแต่กรณี ได้รับคำร้องตามข้อ ๒๙/๑๑ หากมีมูลน่าเชื่อว่าเป็นไปตามที่พยานกล่าวอ้าง ต้องดำเนินการให้ ความคุ้มครองพยานทันที

ข้อ ๒๙/๑๓ ภายใต้บังคับข้อ ๒๙/๑๑ วรรคหนึ่ง ในกรณีนายกองคํการบริหารส่วนตําบล เป็นคู่กรณีกับผู้ถูกสอบสวนตามข้อ ๓๓ วรรคห้า ให้คณะกรรมการพนักงานส่วนตําบลเป็นผู้ดำเนินการ เกี่ยวกับการโอนหรือย้ายหรือดำเนินการอื่นใดตามอำนาจหน้าที่ที่เห็นสมควรทันที

ข้อ ๒๙/๑๔ ในกรณีนายกองคํการบริหารส่วนตําบลไม่ดำเนินการตามข้อ ๒๙/๑๑ วรรคหนึ่ง หรือข้อ ๒๙/๑๓ ให้คณะกรรมการพนักงานส่วนตําบลมีมติแจ้งผู้ว่าราชการจังหวัดดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ ต่อไป

ข้อ ๒๙/๑๕ การให้ความคุ้มครองพยานตามหมวดนี้ให้พิจารณาดำเนินการในโอกาสแรก ที่สามารถกระทำได้ และให้เริ่มตั้งแต่การให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำจนกว่าจะส่งยุติเรื่องหรือการดำเนินการทาง วินัยแก่ตัวการสำคัญแห่งการกระทำผิดเสร็จสิ้น”

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่ง ของข้อ ๕๓ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วน ตําบลจังหวัดนครปฐมเรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจาก ราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๔๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ในกรณีที่จะต้องสอบสวนหรือรวบรวมพยานหลักฐานซึ่งอยู่ต่างท้องที่หรือส่วนราชการ นอกการบังคับบัญชาของนายกองคํการบริหารส่วนตําบลผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ประธาน กรรมการสอบสวนจะรายงานต่อนายกองคํการบริหารส่วนตําบลผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อขอให้ ผู้บริหารท้องถิ่นหรือหัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยงานในท้องที่นั้นสอบสวนหรือรวบรวม

พยานหลักฐานแทนก็ได้ โดยกำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญที่จะต้องสอบสวนไปให้ ในกรณีเช่นนี้ให้นายกองค้การบริหารส่วนตำบลผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนขอให้ผู้บริหารท้องถิ่นหรือหัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยงานนั้นเลือก พนักงานส่วนท้องถิ่นหรือข้าราชการฝ่ายพลเรือนที่อยู่ในบังคับบัญชาตามที่เห็นสมควรอย่างน้อยสามคนเป็นคณะทำการสอบสวน”

ข้อ ๔ คณะทำการสอบสวนตามข้อ ๕๑ วรรคหนึ่ง ที่ได้รับเลือกก่อนประกาศนี้มีผลใช้บังคับให้มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการสอบสวนต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๘ กรกฎาคม พ.ศ.๒๕๕๗

(นายก้าธร ดุงสวัสดิ์)

รองผู้ว่าราชการจังหวัดนครปฐม ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดนครปฐม

ประธานคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดนครปฐม